

Samferdselsdepartementet
Postboks 8010 Dep
0030 Oslo

SAMFERDSELSDEPARTEMENTET	
AVD./SEK.: PTS	S.BEH.: CC
- 3 SEPT. 2003	
S.NR.: 03 / 1331 - 24	
ARKIV: 801.5	AVSKREVET:

BaneTele

Deres ref.: 03/1331-CC/EW

Oslo, 01.09.2003
Vår ref.: D-03-01929

BaneTele AS
Postboks 420 Sentrum
N-0103 Oslo

Tlf
+47 21 00 00 00

Faks
+47 21 00 00 01

E-mail
post@banetele.com

Hjemmeside
www.banetele.com

Besøksadresse
Jernbanetorget 1

Vareleveringsadresse
Sandakerveien 110

Org.nr.
NO 983 498 051 MVA

HØRING – FORSLAG TIL FORSKRIFT OM ELEKTRONISK KOMMUNIKASJONSNETT OG ELEKTRONISK KOMMUNIKASJONSTJENESTE (EKOMFORSKRIFTEN)

Vi viser til Deres høringsbrev av 04.07.03.

BaneTele har disse merknadene til forslaget til forskrift om elektronisk kommunikasjonsnett og elektronisk kommunikasjonstjeneste:

Til § 1-5 Krav til offentliggjøring av grensesnittspesifikasjon

Elektronisk grensesnitt må følge internasjonale normer spesifisert av ITU-T etc. Når det gjelder det fysiske grensesnittet bør dette i sterkere grad spesifiseres på tvers mellom aktørene. De forskjellige aktørene har sine egne fysiske panel. Dette kan gjøre det vanskelig og mer komplisert for en kunde å bytte leverandør.

Til § 1-8 Avtale

I likhet med forslaget til § 1-7 synes bestemmelsen å være utformet først og fremst med tanke på sluttbrukere i privatmarkedet. BaneTele finner det ikke naturlig å fastsette i forskrifts form plikt til å tilby avtale og hvilke punkter avtaler skal innholde for så vidt gjelder sluttbrukere i bedriftsmarkedet.

Når det gjelder de enkelte punkter i forslaget, bemerkes til nr. 6 at for tilbydere som kun tilbyr tjenester til bedriftsmarkedet, er det etter vår oppfatning ikke nødvendig eller naturlig å innføre egne klageordninger. Tvister vil løses ved kommunikasjon og forhandlinger mellom partene, eventuelt gjennom bruk av domsstol- eller voldgiftssystemet, på den måten som er vanlig mellom næringsdrivende parter. Bl.a. på grunn av konkurransen i markedet, vil tilbyderne ha insitament til å ha fortløpende dialog med sine bedriftskunder for å komme fram til løsninger som er tilfredsstillende og hensiktsmessige for kunden. Det er derfor ikke grunn til tro at innføring av egne

klageordninger er nødvendig for at bedriftskundene skal kunne ivareta sine interesser overfor tilbyderne.

Videre finner vi det ikke naturlig at tilbyder som leverer tjenester kun til bedriftsmarkedet, skal pålegges å ha vilkår for fornyelse i sine avtaler med sluttkunder. Hvorvidt eventuelle vilkår for fornyelse skal tas inn i avtalen, avgjøres gjennom forhandlinger bl.a. om utformingen av varighetsbestemmelse i det enkelte tilfellet. Tilsvarende bør det overlates til partene å forhandle om hvordan avtalebestemmelsene om varighet og opphør skal utformes. Siste setning i pkt. 4 bør derfor strykes.

Til § 1-9 Faktura

I 2. ledd bør det tas inn at plikten til å spesifisere faktura kan fravikes ved avtale, i alle fall der sluttbruker er en profesjonell part. Dette er det f.eks. behov for der partene inngår avtale om fastpris for tjenesten. I slike tilfeller er fastprisen beregnet bl.a. under forutsetning av at spesifisert faktura ikke skal utarbeides.

Til kapittel 3

Utkastet til forskrift inneholder ingen retningslinjer for priser og prisregulering. Heller ikke ekomloven angir retningslinjer for prisfastsettelse. For tilbyderne er prisspørsmålet av sentral betydning, og da spesielt hvordan Telenor priser sine tilbud. Nærmere prinsipper for fastsettelse av pris ved pålegg i henhold til ekomloven § 4-9 bør derfor framgå av forskriften, slik at forutberegneligheten for tilbyderne øker. Retningslinjene bør bygge på prinsippene om kostnadsorientering og ikke-diskriminering, som i dag er nedfelt i offentlignettforskriften § 3-8.

Til § 3-3 Tilgang til informasjons- og støttesystemer

BaneTele er positiv til plikten til å gi tilgang til informasjons- og støttesystemer, og til at denne spesifiseres nærmere.

For BaneTele vil det etter Telenors innføring av sonebasert tilknytningspris for digitale leide samband være av vesentlig betydning å få tilgang til Telenors elektroniske soneliste. Gjennom den elektroniske sonelisten vil anmoder få tilgang til elektronisk informasjon om geografisk plassering av fiber, og kan på den måten foreta en effektiv aksess- og nettplanlegging. Når BaneTele skal gi pristilbud ved større anbud, er tilgang til informasjonen viktig for å kunne beregne anbudet med tilstrekkelig grad av nøyaktighet. Videre vil sonelisten være et verktøy for å foreta restruktureringer med tanke på å optimalisere porteføljen som leies av Telenor, samt kvalitetssjekke fakturaer som mottas fra Telenor.

At BaneTele og andre teleoperatører kan benytte elektronisk informasjon på denne måten, er viktig i forhold til å fremme transparens og effektiv drift, og dermed fremme konkurransen.

Vi har pr. i dag bare fått tilgang til en papirversjon av sonelisten, i tillegg til "Jara NetBusiness". Det er imidlertid kun elektronisk tilgang til informasjonen som er tilfredsstillende med hensyn til kvalitet og effektivitet. En elektronisk versjon av

sonelisten gjør det mulig å søke på flere adresser samtidig, i motsetning til papirversjonen eller "Jara NetBusiness" som bare gjør det mulig å søke på ett og ett samband. Med en portefølje på 4.500-5.000 er enkeltsøk ineffektivt og i mange tilfeller praktisk umulig å gjennomføre.

BaneTele ba første gang ved brev av 23.09.02 Post- og teletilsynet pålegge Telenor å frigi elektronisk soneliste som nevnt ovenfor. Vi ber om at forslaget til § 3-3 i forskriften presiserer slik at plikten til å utlevere elektronisk soneliste med informasjon om geografisk plassering av fiber framgår uttrykkelig.

Til § 3-4 Standard tilbud om tilgang til det faste aksessnettet

Det framstår som uklart hva som er ment å falle inn under 1. ledd nr. 6 bokstav d) og hva som faller inn under 1. ledd nr. 6 bokstav e), og dette bør klargjøres.

Til § 3-5 Samlokalisering og offentliggjøring

Det bør i tillegg presiseres i forskriften at tilbyder med sterk markedsstilling i markedene for full og delt tilgang til det faste aksessnettet skal tilby telelosji på ikke-diskriminerende vilkår og til kostnadsbaserte priser.

Ved leie av telelosji hos Telenor i dag, må BaneTele betale for utstyrs plass, kraft, reservekraft og terminering av kabel, samt kabelframføring fra yttervegg og fram til rack.

Dette gjelder også hvor BaneTele kun kjøper kapasitet fra Telenor.

I de tilfeller Telenor leier ut rom til andre tilbydere innen samme hus, må BaneTele ved leveranser til disse i tillegg betale for telelosji og fremføring til rommet internt i huset.

Til de fleste rommene har BaneTele ikke adkomst. BaneTele må da også betale for følgetjeneste fra Telenor.

På den annen side har BaneTele en rekke rom hvor BaneTele har innplassert utstyr fra Telenor. Telenor har avvist å betale telelosji, både hvor de leverer kapasitet til BaneTele, og hvor de leverer kapasitet fra det samme utstyret som benyttes mot BaneTele til tredjepart i samme rom eller samme hus.

Praksisen som er skissert ovenfor, innebærer at partene ikke konkurrerer på like vilkår. Etter vår vurdering bør ikke Telenor ha adgang til å ta betalt for kabelframføring internt i hus. Videre bør rommene tilrettelegges med adgangskontroll slik at aktørene får tilgang uten følgetjeneste. Som et minimum bør Telenor betale for telelosji der Telenor benytter utplassert utstyr til levering av tjenester til også andre enn BaneTele i samme rom eller samme hus.

Til kapittel 8 Sikkerhet og beredskap

Dersom myndighetene en ønsker en heving av samfunnets beredskapsnivå, må myndighetene være villig til å betale for det. Beredskapsoppgavene vil i det vesentlige

inngå som en del av totalforsvaret. Dette er oppgaver som går ut over tilbydernes kommersielle interesser. For flere tilbydere vil det innebære en stor økonomisk belastning å bli pålagt samfunnsmessige beredskapsoppgaver uten å få kompensasjon for kostnadene. Det vil igjen kunne gå utover konkurransen i telemarkedet. BaneTele er positive til å delta i beredskapsoppgaver, men deler ikke departementets oppfatning om at utgifter forbundet med kapittel 8 i stor grad skal dekkes av tilbydere.

Til § 10-1 Brukerklagenemnda for elektronisk kommunikasjon

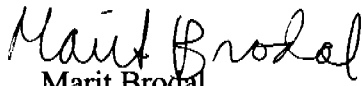
Obligatorisk deltakelse i en brukerklagenemnd bør begrenses til tilbydere som leverer tjenester til forbrukermarkedet. Når det gjelder tilbydere som leverer tjenester til bedriftsmarkedet, bør eventuell deltakelse i brukerklagenemnden være frivillig eller følge av pålegg fra Post- og teletilsynet.

Etter vår vurdering vil det som hovedregel ikke være behov for en pliktig deltakelse i en brukerklagenemnd for tilbydere som leverer tjenester til bedriftsmarkedet. Det vises til merknaden til § 1-7. Unntak kan f.eks. gjelde der en tilbyder har tilnærmet monopolstilling.

For brukere som også er tilbydere, vil det imidlertid være av stor betydning å ha adgang til å påklage Post- og teletilsynets avgjørelser om ikke å regulere i tilfeller der tilbyderen har anmodet tilsynet om å treffe vedtak om regulering. Sett til forhold til ekomlovens og forskriftens utforming, hvor Post- og teletilsynet er gitt vide fullmakter og avgjørelsene i stor grad bygger på skjønn, er det av rettsikkerhetshensyn viktig at tilbyderne gis klagerett hvis Post- og teletilsynet ikke etterkommer tilbyderens anmodning om regulering.

Med hensyn til eventuell finansiering er det mest rettferdige en prosentvis fordeling av kostnadene i forhold til antall klager som rettes mot vedkommende tilbyder. Dette vil også bidra til at flest mulig tvister og uenigheter blir løst på et tidlig stadium, og hindre trenering fra tilbyders side.

Med vennlig hilsen
BaneTele AS

Marit Brodal
Advokat